

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 97. — ŠTEV. 97.

NEW YORK, THURSDAY, APRIL 26, 1934. — ČETREK, 26. APRILA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

NEVARNOST STAVKE ZELEZNICARJEV PREPRECENA

DELAJSKA TAJNICA PERKINS UGOTAVLJA, DA SO SE MEZDE ZVIŠALE SKORO ZA ČETRRTINO

Državna tajnica Miss Perkins je izdala poročilo za mesec marec. — Stavka se je razširila na nadaljne tovarne Fisher Body Co. — Vozniki taksijev v Clevelandu nameravajo zastavkati. — Premogovna industrija v zapadnem delu Kentuckyja popolnoma počiva.

Spor med železničarji in železniškimi družbami se je bil v zadnjih dneh tako poostiril, da se je zdela stavka neozogibna. Železničarji se niso brigali za nasvet predsednika Roosevelta, naj se zadovolje s sedanjimi plačili do konca decembra.

Železniške družbe niso hotele popustiti, železničarji pa tudi ne. Kakor poročajo, se je posebnemu razsodiščnemu odboru posrečilo spor nekoliko uglati. Obe stranki bosta nekoliko odnehali, tako da bo prepreden štrajk, ki bi imel usodepolne posledice za vso deželo.

V drugih stavkarskih okrožjih se pa položaj ni izboljšal. Baš nasprotno — celo poslabšal se je.

Uslužbencem gazolinskih postaj v Clevelandu se bodo najbrž pridružili vozniki taksijev in zaštrajkali.

Stavka uslužbencev Fisher Body Company v Clevelandu, Toledo in St. Louisu še je razširila tudi na druge kraje. V Tarrytownu, N. Y., je pri isti kompaniji včeraj zastavkalo sedemsto mož.

V Kansas City je devetsto avtomobilskih delavcev pooblastilo svoje voditelje, naj proučijo štrajk v Chevrolet in Fisher tovarnah.

V Cleve'andu se nudi tujcu neobičajna slika. — Promet je približno tak kot je bil pred tridesetimi leti. Nikjer ni vdeti nobenega avtomobila. V vozove so vpreženi konji.

225.000 avtomobilov se ne more premakniti z mesta, ker ni mogoče dobiti gazolina.

Pretežna večina delavcev pri Chase Brass and Copper tovarni v Clevelandu je odločila orodje.

Premogovna industrija v zapadnem delu države Kentucky je popolnoma ohromljena, ker so delodajalci, ki so proti novim NRA določbam, zaprli premogovnike.

Par ur so stavkale tudi bolničarke neke čikaške bolnice, pa so se pozneje vrnile na delo, ko jim je vodstvo bolnišnice obljubilo, da bo natančno proučilo njihove pritožbe.

Premogarji v državi Alabami se mirno vračajo na delo, ker so se tako oni, kakor tudi delodajalci zadovoljili z najnovejšimi Johnsonovimi določbami glede plač.

Istočasno pa prihaja poročilo, da je zastavkalo štiristo mož, zaposlenih v East Thomas rudniku, ki je last Republic Steel Corporation.

Zastavkati je sklenilo tudi 8000 jeklarjev, če družba ne bo do 4. maja ugodila njihovim zahtevam.

WASHINGTON, D. C., 25. aprila. — Kot pravi delavska tajnica Perkins, so bile plače industrijskih delavcev v marcu tega leta za četrtno večje kot v istem času lanskega leta.

Iz številk delavskega urada je razvidno, da je 58.553 industrijskih delavcev v 223 tovarnah dobilo zvišane plače povprečno za 16 odstotkov. 21 avtomobilskih tovarn je zvišalo delavcem plače za 23 odstotkov. Topilnice in tovarne za stroje naznanjajo, da so bile plače 8184 delavcem zvišane za 9 odst.

Delavska tajnica seveda priznava, da je letošnje zvišanje posledica tega, ker je bila industrija v marcu lanskega leta na najnižjem stališču in je bil velik del delavcev zaposlen samo delno. Četudi je po njenem mnenju NRA. velike važnosti, vendar pradi

Kuba je obtožila Machado umora

WASHINGTON BO ZAVRNIL JAPON. POLITIKO

Poslanik Saito je bil poklican v državni department. — Ameriška vlada bo nastopila v sporazumu z drugimi državami.

Washington, D. C., 25. aprila. — Da se državni department previdno pripravi na svojo izjavo glede japonske politike v Vzhodni Aziji, je bil japonski poslanik Hiroshi Saito poklican na konferenco v državni department.

Državni podtajnik William Phillips je naprosil poslanika Saito za uradne podrobnosti o objavljenih poročilih, katere so japonski diplomati na različnih krajih sveta potrdili, da namerava Japonska prevzeti novo odgovornost za Kitajsko, da mora japonska vlada pofaditi vsako tuje posojilo Kitajski in da ne dovoljuje tujih vojaških svetovalec na Kitajskem in ne dovolji, da bi katere država prodajala Kitajski vojne aeroplane.

Se predno je bil Saito povabljen v državni department, je angleški poslanik Sir Ronald Lindsay razpravljalo o položaju v Aziji z ravnateljem urada za zadeve Daljnega Istoka Stanleyem K. Hornbeekom. V Londonu pa je razpravljalo o položaju s kitajskim poslanikom dr. Quo Tai-čijem ameriški poslanik Robert W. Bingham.

Ko je prišel poslanik Saito iz državnega departmenta, je rekel, da je podtajniku Phillipsu predložil izveščke kabelskih poročil v japonskih listih. Phillips je rekel, da ta poročila pravilno označujejo temeljno japonsko politiko.

Saito pa je rekel, da Phillipsu ni izročil nikake uradne izjave in da ni imel od svoje vlade nikakega posebnega naročila.

Podtajnik Phillips ni hotel častniškim poročevalcem ničesar povedati o svojem razgovoru s poslanikom Saitom, toda splošno se domneva, da Phillips pri tem ni šel dalje, kot da je s pravilno uradne podatke v red.

Tudi angleški poslanik o svojem obisku v državnem departmentu ni hotel podati nikake izjave. Sploh vlada velika tajnost v državnem departmentu, odkar je japonska vlada pred enim tednom objavila svojo novo politiko.

Dasi washingtonska vlada nasprotuje japonski novi politiki, ker leži pogodbo devetih držav, vendar hoče biti do skrajne mere previdna in bo najbrž podala svojo izjavo v sporazumu z angleško vlado.

vi delavska tajnica, da ji ni mogoče izreči sodbe, kak vpliv je imel NRA. na delo in kateri del izboljšanja ima svoj izvor v naravnem izboljšanju trgovskega življenja.

Iz poročila delavske tajnice se pokažejo naslednje povprečne delavske plače: avtomobilska industrija \$25.70, železna in jeklarska industrija \$20.26, čevljarska industrija \$18.83, industrija trdega premoga \$35.57 in mehkega premoga \$19.44.

Glede premogovne industrije pa je Miss Perkins pripomnila, da je zaslužek premogarjev navezan na letne čase in da za mesec marec ne more o zaslužku dati natančnih podatkov.

DILLINGER VZBUJA STRAH IN BOJAZEN

Kaznilnice so pomnožile straže. — Dillinger bo skušal rešiti jetnike. — Zasledujejo ga v petih državah.

Chicago, Ill., 25. aprila. — John Dillinger in njegovi tolovajski tovariši so obuzeli svojo pot proti Ohio, kjer hoče Dillinger najbrže osvoboditi dva svoja bivša tovariša, ki čakata na izvršitev smrtnih obsodbe v kaznilnici v Columbusu. Država Ohio se je pripravila na Dillingerjev sprejem.

Poco poročilo, da je Dillinger na potu v Ohio je prišlo iz Muncie, Ind., kjer so videli Fordov sedan z minnesotskimi avtomobilskimi ploščami voziti proti vzhodu. Policija je po radio posvarila oblasti, da se v avtomobilu mogoče vozi Dillinger.

Medtem pa zasleduje Dillingerja in njegove tovariše 5000 detektivov v petih državah. Zvezni detetivi so prepričani, da je samo še vprašanje nekaj dni, ali mogoče samo nekaj ur, da bo Dillinger vjet ali pa ustreljen.

Na policijske urade v raznih mestih prihaja na uro po več sto pisem, brzojavk ali telefonskih sporočil, da so videli Dillingerja v tem ali onem kraju v državah Wisconsin, Minnesota, Indiana, Illinois ali Ohio. Iz tega sklepajo oblasti da sta dva Dillingerjeva tovariša pobegnula v Minnesota ter se nahajata v bližini Minneapolisa ali St. Paula, druga skupina pa se je odpravila proti severni strani Wisconsinu. Dillinger pa proti Ohio.

Tri Dillingerjeve prijateljice, ki so bile prijete v nedeljo v Little Bohemia Lodge blizu Merceen, Wis., se nahajajo v zaporih v Madison, Wis. V St. Paulu pa je zaprta Evelyn Freshette, ki je pred tedni imela pri sebi skritega Dillingerja v St. Paulu.

Boječ se, da bi Dillinger mogoče šel čez mejo v Kanado, so tri banke v Sault Ste. Marie posebno zastražene, ker se boje, da bi jih Dillinger skušal oropati, predno bi pobegnil čez mejo.

WASHINGTONOVO PISMO NAJDENO

Moskva, Sovjetska Unija, 25. aprila. — Nocoj je bilo objavljeno, da so v moskovskem Zgodovinskem muzeju našli pismo, ki ga je leta 1785 pisal George Washington neki poznani osebi. Pismo se tiče navigacije po reki Mississippi.

BREZPOSELNI SO PRETEPLI URADNIKA

Brezposelni so upravitelja pomožnega urada pretepli do nezvesti. — Delavci so vdrl v njegov urad.

Pittsburgh, Pa., 25. aprila. — Okoli 150 brezposelnih, moških in žensk je vdrl v urad Rdečega križa za pomoč brezposelnim ter so toliko časa pretepli komisarja Crawford okraja Williamsa A. Basleya, kateremu je bila poverjena naloga, da razdeli pomoč, da je nevarno ranjen in nezavesten obležal na tleh.

Basley je sprejel voditelja demonstrantov, ki so bili zaposleni na letališču. Z letališča so šli skozi mesto v poslopje Rdečega križa. Basley je rekel voditelju brezposelnih Lewisu, da naj sestavi odbor, ki mu naj prinese pritožbe. Lewis se obrne k vratom, toda že planejo v urad brezposelni, zmujajo Basleya in se mu vedno bolj približujejo, medtem ko so zadnji vedno bolj pritiskali naprej.

Basley zapove delavcem, da se umaknejo. Ko so mu grozili s pestmi, vrže proti njim plinsko bombo. To pa je množico razjarilo. Navleči so na Basleya ter ga pretepli. Ravnateljica pomožnega urada Marie Youngberg je z nekaterimi drugimi uslužbenci v uradu prepehala Basleya v bolnišnico.

Zvezna vlada je že prej prenehala s pomožnim uradom v Crawford okraju, ker so bili brezposelni preveč nasilni. Vlada sedaj ne bo dajala nobene denarne podpore, dokler ne bo popolnoma obvladala položaja.

PONAREJEVALCI DENARJA OBSOJENI

Syracuse, N. Y., 25. aprila. — Oblasti so prišle na sled enajstim ponarejevalcem denarja. Delali so banke po deset in pet dolarjev. Obsojeni so bili vsak na dve leti ječe in na tri tisoč dolarjev globe.

POROČNICA BOOTH POŠKODOVANA

Kodanj, Dansko, 25. aprila. — Poročnica Mary Booth, ki je na čelnicu Salvation armade na Danskem, se je težko ponesrečila v neki avtomobilski nezgodi.

SUŠA NA BOLGARSKEM

Sofija, Bolgarsko, 25. aprila. — Ker že šest tednov vlada skoro po vsej Bolgarski strašna suša, se je bati, da bo ves letošnji pridelek uničen. Kmetje prirežajo procesije in prošnje za dež, toda nebo jih neče uslišati.

MARCONI STAR ŠESTDESET LET

Rim, Italija, 25. aprila. — Guglielmo Marconi, iznajditelj brezžične telegrafije je danes praznoval šestdeseto obletnico svojega rojstva. Iz vseh strani sveta je dobil naborji čestitk. Mesto San Francisco v Californiji ga je imenovalo za častnega občana.

PREDNO SO GA V NEW YORKU ARETIRALI, JE ŽE POBEGNIL

Odstavljeni predsednik republike Kube, general Machado, ki živi v New Yorku v izgnanstvu, bi imel biti včeraj aretiran pod obtožbo umora. — Obtožba je bila dvignjena na Kubi, in kubanska vlada je naprosila ameriško vlado, naj ji Machada izroči. Kakor kaže, je Washington ugodil tej prošnji.

INSULLOVO POTOVANJE PROTI AMERIKI

Parnik Exilona je dospel v Casablanca v Afriki. Prihodnja postaja je Boston.

Casablanca, Maroko, 25. aprila. — Samuel Insull je pokazal svojo patriotično stran, ko ni dovolil španskim fotografom, da bi ga slikali, češ, da hoče varovati domzelo industrijo. Insull je rekel, da bi fotografirali njegove slike prej v New York kot pa ameriški fotografirali, ki so ga fotografirali v Katani.

Ko so španski fotografi odšli, je Insull zopet stal na krovu parnika in si je ogledoval veliko marokansko pristanišče. Živčno vrenje na pomolih ter priprave za tovorni parnik za nadaljnjo vožnjo čez Atlantik. Proti večeru je imel v salonu majhen srčni napad, toda kmalu je zopet okrevljal in je mogel nadaljevati svoj govor.

Ko bo enkrat izginila modra veriga Atlas pogorja, bo stari bivši lastnik večletigovine kot prvo deželo zagledal Združene države. Parnik Exilona je v torek zvečer odplul iz Casab'anke ter se bo zopet vstavil v Bostonu, kamor bo prišel najbrže 7. maja.

Insulla neprestano straži tajnik ameriškega poslanstva v Istambul Burton Berry, ki je bil imenovan za posebnega šerifa za pobeglega Insulla.

V Casablanki je Insull častniškim poročevalcem popisal svoje desedanjše potovanje, odkar je pobegnil iz Združenih držav. Rekel je, da ni bil preoblečen v žensko, ko je iz svojega hotela pobegnil na parnik Maiotis, temveč si je samo črno pobarval brke in lasje, je smel načelnik in je šel kot 25-letni mladenič mimo grške straže pred hotelom. Rekel je tudi, da je bil kapitan Malotisa v stalni zvezi po brezposelnih brzojavah z njegovo ženo. Pri tem sta se oba posluževala tajne pisave, katere ni mogel nikdo prebrati.

ZDRAVILO ZA SPALNO BOLEZEN

Manchester Anglija, 25. aprila. — Oberst Sir Leonard Rogers, ki je izvedenec v tropičnih zdravilih je svojem govoru pred zdravniškim društvom izjavil, da je nemška vlada ponudila angleški vladi zelo važno zdravilo v zameno svojih kolonij, katere je izgubila po svetovni vojni.

Rogers je rekel, da je nek nemški zdravnik našel uspešno zdravilo proti spalnici bolezni in da je nemška vlada stavila tozadevni predlog angleški vladi. Predno pa je mogla angleška vlada o tem predlogu resno razpravljati, so francoski zdravniški nečistično zdravilo.

POZOR ČLANI SLOV. SAM. BOL. PODPOR. DRUŠTVA V NEW YORKU!

Udeležite se vsi izredno važno četrtletno seje v soboto 28. aprila ob osmih zvečer v Slovenskem Domu, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

Ko so vladni agenti, policisti in zastopniki kubanske vlade dospeli v hišo št. 109 na vzhodni 91. cesti v New Yorku, da bi ga aretirali, so se v svojo žalost prepričali, da je Machado že neznano kam izginil.

Šušabniki so povedali, da je general zapustil stanovanje ob enajstih dopoldne in da ne vedo, kam se je podal. Na vprašanje, če je po njihovem mnenju še v New Yorku, niso vedeli odgovora. Zadržali so ga videli, ko je najel pred hišo taksi.

General Machado, diktator in predsednik Kube, je pobegnil dne 12. avgusta iz Havane z letalom na Bahamsko otočje. Odtam se je podal v Kanado, slednje so je pa zastal na selu v New Yorku.

Kakor znano, je vladal Machado na Kubi z železno roko. Zlevek "kubanski rabej" je baje v polni meri zaslužil.

Nasledniki mu očitajo, da je dal tekom svoje strahovlade povod neskončnim umorom.

Orestes Ferrera, ki je tudi v New Yorku ter je bil nekdanji Machadov vladni tajnik na Kubi, je rekel:

— Jaz sem že pred par dnevi videl, da se bo to zgodilo.

Da bi nekoliko opravičil beg svojega nekdanjega gospodarja, je rekel Ferrera:

— Prepričan sem, da se bo general Machado prostovoljno izročil roki pravice. Zaenkrat seveda še ne vem, če se nahaja v New Yorku ali ne.

Tred Machadovim stanovanjem se je zbralo v kratkem času nad pet tisoč oseb, večinoma radovednih Kubancev.

NADVOJVODA EVGEN SE SME VRNITI

Dunaj, Avstrija, 25. aprila. — Monarhistična uprava v Avstriji so se pavelčala, ko je avstrijska vlada dovolila nadvojvodi Evgeni, stričji nadvojvode Otona, da se sme naseliti v Avstriji.

FRANCOSKA ZBORNICA ZA ŽENSKO VOLIVNO PRAVICO

Pariz, Francija, 25. aprila. — Odbor poslanske zbornice za ustavne reforme je danes glasoval, naj se da ženskam volivno pravico. Vprašanje je, če bo tozadevna predloga tudi v senatu sprejeta. Zagovorniki predloga zatrjujejo, da morajo ženske ravno tako tpeti pod težo davkov kakor moški in da jim volivne pravice torej ne kaže odrekati.

ja naglo uživilja v ameriške razmere, da že poskuša voziti avtomobil in da s pridom pobira angleške besede.

Ali mislo res čudna pota usode

Jože Zelenc: TO IN ONO IZ SLOVENSKEGA WAUKEGANA

Že od Božiča ni bilo v Glasu Naroda iz naše naselbine nobenega poročila, zato se je za današnji dopis nabrala precej gradiva.

Predpust je bil letos zelo kratak, zato smo ga pa v toliko pogostejših zabavah, party in razvedrilu preživeli, k čemur so pripomogle vsaj nekoliko zboljšane delavske razmere.

Že na šentjanžev večer smo imeli zabavno godovno party za Janeza Nagode iz Verda ter smo obenem praznovali rojstni dan njegove žene Mielke.

Ob zvokih harmonike in domačih pesni čas vedno prehito mine. Tudi življenjski dobrot ob takih prilikah ne manjka, zato že starne ženske preskrbe.

Najbolj razpoloženo pa je bil godovnik Janez, samo tolikoštevilno godečih svečle na torti mu ni ugrajalo.

Toda čis ne vpraša in leta se nam kar množijo.

Oporokah je bilo v tem predpustu bolj malo slišati, ker se je vse, kar je bilo pripravljeno na sladkosti zakonskega jarma, upreglo vanj že lansko leto v svetli, da je dolgotrajne depresije konec, ter je bil od takrat že eden ali drugi kolikortoliko razočaran.

Bilo pa je v letošnjem letu v naši naselbini precej rojstev in krstij, od katerih smo praznovali eno gotovo bolj slovesno kot moge na Vrhniki krstijo Lenaršičevega Milana ali Jelovčevega Jožeta, dasiravno se je vršilo slavje tukaj v skromni hiši jeklaške delavca Vrhnicega Ignace Hodnika.

Kupili so to pot hčerko, ter je morda ta že osmi otrok v njegovi družini. Zdi se mi, da je ime Hodnik najbolj številno v naselbini Waukegan in North Chicago. Če si ne motim, presegajo število 35. Sploh pa je najbrže sedaj več Vrhničanov v tej naselbini kot jih je na Vrhniki v starem kraju.

In kako smo se imeli na tej krstiji? Menda tako kot se na nobeni drugi.

Navada je, da za take priveditve pripravijo ženske vsa potrebna jedila. Nekatere spečejo potice, druge pripravijo krofo in flancator, nadaljnje zopet prinesejo pečeno kokoš ali kakle druge vrste mesa. Navadno je na mizi vselej tudi par okroglih tort.

Moški preskrbe v kleti kaliforničana, potem takega za dušo privozati, v kotu pa je pod ledom nastavljen sodček piva, kateri pa v številnih družbah niti do polnoči ne zdrži. No, temu se hitro odpomore. Eden gre z klobukom med navzoče, pa je takoj zopet vsota za drugega.

Naročeno nam je bilo, naj za jesti nobeden s seboj ne prinaša, ker potice in drugo pekarijo so preskrbele in pripravile sorodniki, mamo, klobise in drugo pa je preskrbel Ignacev brat Frank Hodnik, kateri ima tu svojo mesarijo in groverio.

Za botra je bil zavber fant Frank Japel iz Verda, kateri je pred dvomi leti praznoval srebrno poroko, pa se še vedno najraje pogovarja o fantovskih letih in doživljajih. Za botero pa je bila njegova žena Miel, sestra Hodnika.

Manjkalo ni na tej krstiji ničesar razen prostora za številne plesaljne gare, pa ob zaključku, mislim, da tudi pri tem ni bil noben pričrta.

Poročilo o tej krstiji se je že malo preveč razgnilo, vredno pa je, da omenim, da smo imeli poleg drugih dobrot pred slovesom na mizo prineseno specialiteto oziroma delikateso, kakoršne nisem bil deležen v vseh letih, kar sem v Ameriki. Naročena je bila za to priliko iz Chicago.

Pogumal jo je naš na/družen Vrhnčan Frank Hodnik. Princel je na mizo pokrito sredo ter nam dal v ugibanje, kaj se v skledi nahaja.

Razume se, da ni nobeden uganil. Vide, da ne bo nobeden pogostil, odstrani pokrov, in rečem vam prijatelji, da skoraj nisem videl svojim očem, če vidim prav ali ne, da so namreč v skledi lepi kot tepke debeli, v svojih hišicah zaupljeni — polži, kuhani seveda. K skledi je bila nato postavljena skodelica v jesih naribanega hrena. Žepke so se seveda takoj umislile, oni pa, ki smo poznali blist v redkosti, smo se jih lotili brez pomisleka.

Le škoda, da so prišli na vrsto, ko je bilo že vsega drugega dovolj. Ker so bili izredno debeli, mi jih je kakih deset zadostovalo.

O polžih bi onim, katere bi zanimalo, lahko napisal cele strani.

Na Stari Vrhniki naprimer imajo polža kot pokrovitelja ob žegnaju ter so ga proslavljali v verzih, besedi ter v slikah. Kljub temu pa je bil ogenj v strehi, tako si se pošalil s tem ali onim Staro-vrhnčanom kot "povzajem".

Za kopanje potjev smo imeli dober palec široke motike ter smo vse razbrskali ob gmoju in plotovju. Največ jih je bilo dobiti med grmčjem ob Speharjevem in Grabenčevem vrtu, seveda le bolj drobne vrste. Zelo debeli in rejani so se dobili za fazovčen ob vrtu. Izvanredne debelosti so se dobili pa ob izidu za pokopališčem, toda tam so imeli pred povzajem mir, ter jih je edino samotar Toča posetil, kadar jih je že povsod drugod zmanjkalo.

Imeli pa smo na Vrhniki tudi povzarske šampijone, namreč čok jih več poje pri enem tekmovalju.

Prvak v tem je bil menda pokojni krojač Tamo Kunstelj, tip pristebna humorista. Kakor je bil mojster v spravljanju polžev "pod streho", tako je bil zmogel spraviti v kaki gostilni najbolj pusto in dolgočasno družbo v razpoloženje in dobro voljo.

Ko sem bil 1927 leta v starem kraju navzoč pri taki gostiji, jih je Lukanov Janez pospravil nekaj

čez sto, jaz sem odnehal pri petintridesetem, Tonno pa je imel rekord, da jih je predihal čez stotridaset. Žal, da ga že nekaj let krije črna zemlja na vrhniškem pokopališču, v spominu pa hranim sliko njegovega groba.

Kot izgleda, so me polži spravili iz tira od namena mojega dopisa, o rojstvih in krstijah, ter bo treba opisati naslednje bolj na kratko.

Pri hčerki Johana Repa, ki se je poročila lansko leto, so dobili 13 funtov težko hčerko. Some girl! Tudi pri Ignacu Jesenovu, kateri je poročil lansko leto Miss Jennie Leben, so dobili brhko hčerko.

Pri lamsko leto poročenem Franku Zupcu, klerku zadružne prodajalne, tudi hčerko.

Joško Kucel, član godbe slovenskih fantov, sin Arharjeve Lijne, je postal tudi oče hčerke. Joškova sestrčina Jennie hčerka Arharjeve Johane, je poročila lansko leto Viktor Korencema, pa za njo in številne druge, ki so se tudi poročili lansko leto, še ne vem, kako je za enkrat na stvari glede nasledstva. Vemo pa, da počasi pridejo vsi na vrsto.

Kot izgleda je letos leto za hčerke, edino Joe Furlan je postal očec. Poročil je lansko leto Zložovo hčer, ter žive tudi v Furlanovi rodovini sedaj štiri generacije.

Ker je v tej naselbini precej Jožetov, Joškovi, Pope in Jožici, kot nam je Zgaga vočil, smo tudi god praznovali, kot se deželnemu pa-

tronu Slovenije pristojno, v družbi veselih prijateljev. V hiši kjer jaz živim, smo bili kar štirje tega imena. V obilnem številu so ga praznovali tudi v Slovenskem Narodnem Domu.

Ko je bilo poslano lamsko leto pred Božičem za vrhniške reveže 450 dinarjev po Slovenie Publishing Company na mojega strica Franc Jesenka, sem že pred par meseci sprejel od njega poročilo in seznam imen, komu in po koliko je bila vsota razdeljena. Obdarovanih je bilo 29 siromakov po 10 do 20 dinarjev.

Ker je vrsta imen za objavo prevelika, sem jo dal darovalcem tukaj v pogled, onim v Chicago in Detroit pa jo pošal po pošti.

Strie mi piše, da ko je denarna pošiljatev pred Božičem dospela, se je vest raznesla kot po radio, ter je bil narav revežev domačinov tak, da je po pomoti še iz svojega 30 dinarjev razdelil. Koliko veselja se je s tem malim deležem revežem storilo, ve pa le oni, kateremu so razmere tamkaj poznane.

Na prstno soboto je bila v Slov. Narodnem Domu maškacada, katere je bila obiskana zelo dobro.

Mesk je bilo okrog 65, katere pa niso bile tako postrane kot prejšnja leta. Med drugimi je bila večja skupina esob, katerih polovica je bila opravljena v navadne domače obleke, ter predstavljala zavodne delavce, druga polovica skupine pa je imela bolj razrta-

ne in zanamajene delavske obleke, predstavljajoča nezavodne delavce. Kot najštevilnejši skupini so bili sodniki indirektno prisiljeni priznati ji prvo nagrado \$10. Zelo neokusna je pa ideja, predstavljati v maskah pokojne ali še živeče pesnike ali pisatelje, kar je bilo opaziti že pomembno. To pot so predstavljale tri osebe pokojnega Vilharja, Cankarja ter še živečega L. Adamiča.

V starem kraju kakor tudi tukaj si predstavljamo maskare kot pustne šeme, med katere omenjeni trije nikakor ne spadajo.

Nekaj novega in zelo originalno komičnega pa je bila skupina kakih devet ločencev, kateri so tudi v resnici sodnijsko ločeni od svojih žena. Obloženi so bili v vsakovrstnih kuhinjskih orodjih in posodo ter so vžubili obilo smeha. Deležni so bili tudi ene izmed nagrad.

Na pustno nedeljo je bila maškacada v folkski dvorani. Tam je bila večja skupina predstavljajoča žensko armado. Bile so vse enako oblečene ter so strumno korakale po dvorani, streljale salve s puškami "na stople" ter se trudile na vsi mož, da odnesejo prvo nagrado \$5.00. Bile pa so zelo razočarane, ko je bila nagrada prisotna skupini vrhniških "kontrabanderjev", kateri so nosili to-bak in vozili blago v spremstvu trogih finarjev.

Zelo srčkani so bili trije, po kateri 3 leta stari otroci, upravljeni kot "Three Little Pigs" ter so dobili tudi malo nagrado.

Nato pa smo nastopili dolgi štidesetdanski post, kateri je minul brez posebnosti.

Velikonočni prazniki so tukaj

precej slični praznovanju v starem kraju. Ljudje hodijo v cerkev k molitvam, zvonovi odidejo v Rim, ter se na veliko soboto vrnejo. Opravi se blagoslovljenje vode in ognja, le k "žegnju" nesejo tukaj večina otroci in ne odrasla dekleta v jerbasih kot v starem kraju.

Na veliko soboto zvečer se vrši v cerkvi ob potrkavanju vstajenje z procesijo, pri kateri tvorijo častno stražo vitezi sv. Jurja v poslušnih uniformah, zelo sličnih onim, ki so jih nosili artileristi v avstrijski armadi.

Ob pogledu na nje mi vselej uha spomin na čase, ko smo še bili "Franceljna služili", kot zapise včasih Peter Zgaga. Pa kaj samo Franceljna. Jaz mislim, da nas je še precej preostalo, ki smo služili poleg njega tudi Korelna ter kasneje v Jugoslaviji kralja Petra, po njegovi smrti pa še za Aleksandra tvoj po Koroški in do v Prekmurju ob madžarski meji, ko še ni bilo definitivno določeno, koliko je našega.

Na veliko nedeljo se gostimo z velikonočnimi dobrotami, gremo k znanemu po pihbe in se podomače zabavamo. Edino na veliki ponedeljek je tukaj navadni delovni dan, medtem ko je v starem kraju velik praznik.

Ker je v tej naselbini poleg Vrhnčanov tudi precej Borovničanov in iz tamkajšnje okolice, so mi nekateri naročili, naj sporočim Ani Marinovi-Weibel, da jim je njena ertica v božični številki zelo ugajala. Žele, da bi še večkrat v Glas Naroda kaj napisala. Ker ne vem njenega naslova, ji tem potem izročam pozdrave njenih rojakov in sošolcev.

Z zanimanjem smo tudi čitali poročilo Petra Zgaga, kako se je imel na izletu v Forest City. Obenem hvala tudi za kartico.

No, kot izgleda, malo se je okorajšil in se spustil v kolto v daljavo, zato tem tujčinse upamo, da ga bomo zamogli to poletje tudi v Waukeganu pozdraviti. Le korajžo, Zgaga! Kar Keržman-covemu Franku se zaupaj. 25 ur, pa bosta tukaj. Pripelji s seboj, če je mogoče, tudi Pavleta Zalaznika, da se bo po dolgih letih setal s svojimi številnimi sošolci, ki žive tukaj.

Ampak le glej, da nas letos ne boš razočaral ter da ne boš tudi za "jeperge" kje drugje gledal kot pri meni. Prepričan bodi, da tako sprejet nisi bil ne v Little Falls in ne v Forest City, kot boš tukaj. Res, da ne bomo najemali za to priliko vojaške godbe, toda domača harmonika bo vsak čas na razpolago, in če Ti bo ugaajalo, bomo povabili še Martina Koseca iz njegovim klarinetom, kateri je še edini preživeli član nekdanje slavne sinjgoriške godbe.

Žal nam je tudi, da nismo prej vedeli za Tvoj rojstni dan. V svoji ko'oni tožiš, da ni bilo nič drobnega pisemca ali težkega zabojca. Nikar ne obupaj. Mogoče pa še vedno lahko kaj griče.

Spominjamo se, ko Ti je neki dopisnik iz Ohio poročal, kako do-brega termna imajo prihranjenega za Tvoj obisk. Tu pa smo se dogovarjali, da je najbolje, da Ti pošlemo kar v New York nekaj steklenice različne pokušnje kakšen Ti bo na razpolago, ako rne obiščeš tukaj v Waukeganu. Upam, da v par tednih boš že prepričan o tem.

Čisti Srednji Listi so najmilejši listi

Imajo Boljši Okus!

Luckies so vedno prijazne vašemu grlu

KJERKOLI raste najfinjši tobak — na našem lastnem Jugu, v Turčiji, na Grškem — po vsem svetu, mi zbiramo pravo Smetano tobaknega Pridelka za Lucky Strike. In to pomeni samo čiste srednje liste. Srednji listi so najmilejši listi — imajo boljši okus in kmetom so plačane zanje višje cene. Ti čisti srednji listi so edini rabljeni pri izdelovanju

Luckies. Potem "It's toasted" — za zaščito grla. In vsaka Lucky je polno nabasana s tem izbranim tobakom — napravljenja okrogla in čvrsta, brez zrahljanih koncev — zato se Luckies dobro drže — zato boste spoznali, da se Luckies ne posuše — važna točka za vsakega kadilca. Naravno, Luckies so vedno v vseh ozirih prijazne vašemu grlu.

"It's toasted"

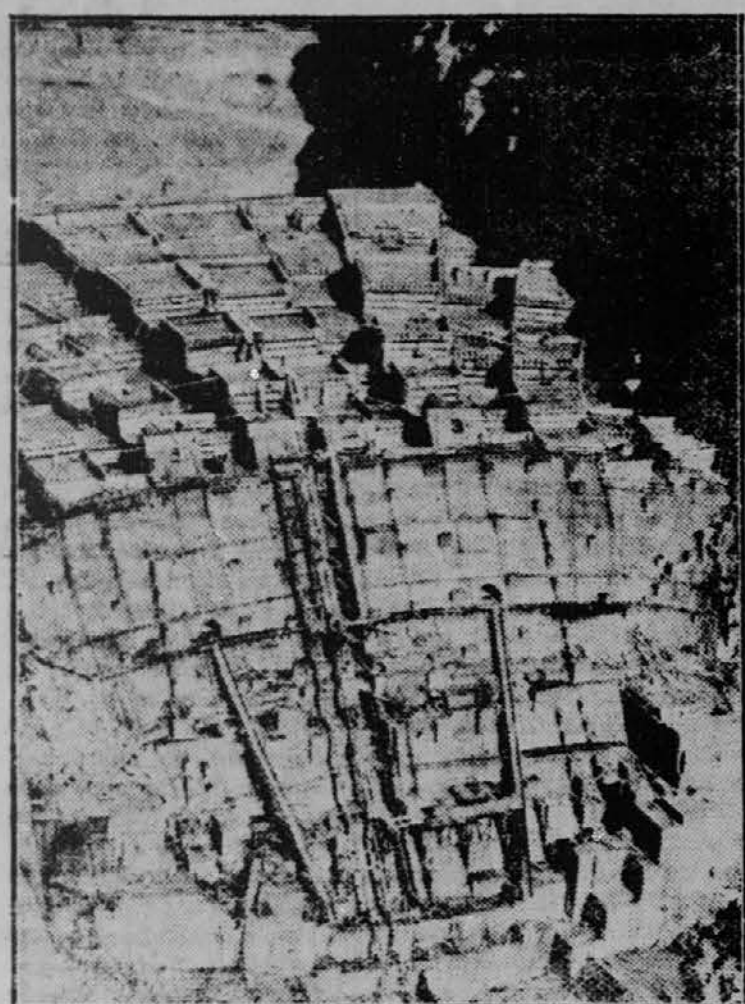
✓ Luckies so vedno prijazne vašemu grlu

Samo Srednji Listi — ti so Najmilejši Listi

Copyright, 1934, The American Tobacco Company.

Imajo Boljši Okus

DELA PRI BOULDER DAM V NEVADI

dobro napredujejo. Na sliki vidite del sivega nasipa, ki bo kontroliral Colorado reko.

ZNIŽANJE PRISTOJBIN ZA
NATURALIZACIJO

Končno je Kongres znižal naturalizacijske pristojbine, za kar so se razne organizacije, ki delujejo v korist priseljencev, borile toliko let. Poslanska zbornica je že po prejšnjem zakonu, ki znižuje pristojbine, Senat je glasoval v prid koncem prejšnjega meseca. Podpis predsednika je bil odložen vsled odsotnosti Predsednika iz Washingtona. Ali v splošnem stvar je sedaj dogmata in od sedaj naprej pristojbine bodo znatno nižje.

Zakonski predlog o znižanju naturalizacijskih pristojbin je bil tavljen v poslanski zbornici dne 15. marca lanskega leta. Po raznih spremembah v odseku in v zbornici je bil zakonski predlog sorjet dne 6. februarja 1934. Poslanski odsek senata je dodal razne

druge določbe in sprejel predlog dne 29. marca brez vsake opozicije. Dne 4. aprila je končno poslanska zbornica sprejela spremembe senata.

Po novem zakonu bo pristojbina za "prvi papir" (Declaration of Intention) znašala \$2.50 (mesto do sedanjih \$5) in za "drugi papir" (Certificate of Citizenship) \$5 mesto dosedanjih \$10. Pristojbina za sprejeto o prihodni (Certificate of Arrival) se zniža od \$5 na \$2.50. Skratka za vse naturalizacijske postopanje je bilo dosedaj treba plačati vladni \$20, sedaj pa le \$10. Torej so se pristojbine znižale ravno na polovico. To pomenja, da kdor sedaj vloži prošnjo za "prvi papir", mora priložiti \$2.50 za takozvano sprejeto o prihodni, in ko dobi prvi papir mora plačati zopet \$2.50. Ako je kdo prišel pred tem 29. junija 1906, pa sploh ne potrebuje sprejeto o prihodni in zato mu ni treba priložiti \$2.50, ko vloži prošnjo. Ko prošnjo vloži priložno prošnjo za "drugi papir", mu ni treba priložiti nič, ako je že za časa prvega papirja plačal za sprejeto o prihodni, kar velja za vse "prve papirje" od 1. julija 1929. Oni, ki so postali ameriški državljani vsled naturalizacije o četa oziroma soproga, in hočejo imeti svoje lastno državljansko sprejeto, — Certificate of Derivative Citizenship — so morali do sedaj plačati \$10, sedaj pa le \$5. Za duplikat zgubljenega "prvega" ali "druga papirja" je bilo treba plačati dosedaj \$10, od sedaj pa se zniža ta pristojbina na \$1, kakor to bilo nekdanj. Za registracijo onih, ki so prišli nezakonito in so hoteli legalizirati svoje bivanje, je bilo treba plačati dosedaj \$20, sedaj se ta pristojbina zniža na \$10.

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI
SLOVENIJE

Na močnem papirju z platnenim pregled 7.50

POKRAJNI ROČNI
ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30
Ljubljanske in mariborske oblasti 30
Polhorje, Kozjak 30

CANADA

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40
MALI 15

NOVA EVROPA

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročnikom je priložil denar, hodil si v gotovini, Money Order ali pošte znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
New York, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in znanjavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

DNEVNIK VITEZA SREČE

Nedavno so zabeležili svetovni listi, njegove podpore. Nestevilno je prosti novica, da bodo v Stockholmu sežgali dnevnik Ivarja Kreugerja, švedskega industrijalca — da kralja vžigal. Ki je po mnogih voharje ne govorimo o dvobojih, lo-ponesrečenih finančnih operacijah in ogromnih izgubah izvršil v Parizu samomor.

Dnevnik, ki obsega poleg poslovnih beležk tudi obširne podatke o Kreugerjevem zasebnem življenju, bo uničen pač iz razlogov, ki jih švedske oblasti ne kanijo svetu pojasniti do zadnje podrobnosti. — Kreuger je bil namreč kot zasebnik zvezan na tisoč strani, imel je pustolovske doživljaje z ženskami v vseh delih sveta. Ni večjega mesta na zemljevidu zemeljske obale, kjer ne bi bil imel Kreuger svoje "ljubavne podružnice". Vse, kar je doživljal tam, pa je pridno zapisal v dnevnik, ki so ga našli po smrti v predalu njegove pisalne mize.

Ti zapiski so švedskim oblastim bistveno olajšali naporno preiskavo ter so osvetlili marsikakšno zagonevno transakcijo Kreugerjevega imetja, ki bi bila sicer za vedno ostala prikrita. Zanimivo je to, da je kralj vžigal z naravnost neverjetno natančnostjo zapisoval v dnevnik vse podrobnosti svojih potovanj, sestankov in obiskov. Dnevnik je odkril stockholmski policiji tudi to, da je vzdrževal Kreuger zveze z vsemi švedskimi strankami. Te zveze so ga veljale mnogo denarja, ampak kaj je to pomenilo v primeri z uslugami, ki so mu jih izkazovali za poklonjeni denar? Po drugi strani je dobival za te "mile darove" tolste milijone. Švedska javnost še danes ne more pozabiti skandala z bivšim ministrskim predsednikom Ekmanom, ki ga je bila zrušila Kreugerjeva smrt. Ta mož je spadal med zaupnike kralja vžigal in Kreuger ga ni pozabil zabeležiti med svoje najozje vernike v dnevnik.

Kreugerjevo življenje je bilo tako množično razvečeno, da navaja kralj vžigal med svojimi zapiski dolge verige najrazličnejših afer, ki so jih sprožila njegova znanja,

Ali ste uničeni

vsled slabih živcev — se počutite oslabei in utrujeni — napel zmožni. Ako je tako, tedaj ta imate izvrstno toniko za boljše bodočnost.

Nuga-Tone

Je ime TONIKE, ki jo je zdravnik specialista pripravil in se prodaja v vseh lekarnah. NUGA-TONE je zmes tonike in nadomestil, ki ojačajo organe, prenavlja življenje in energijo. V lažje jesti — bolj spite. Meški in ženske tisočim jo bilo pomagano. Dovolj za trideset dni zdravljenja za en dolar — nabavite si pravega — jamčeno.

POSLEDICA POŽARÁ NA JAPONSKEM

Pred kratkim je strašen požar uničil japonsko primorsko mesto Hadokate. Zgorelo je nad tisoč šeststo oseb. Slika nam kaže japonske zdravnike, ki obvezujejo ranjenice.

IDEALNI KUJAR

Idealni kuhar bi se moral solati najprvo na Francoskem, potem bi se moral na Dunaju ali v Kodanju naučiti peke, v Skandinaviji oblaganja kruhkov, v Rusiji pripravljanja juh, v Nemčiji (in malo tudi pri nas) izdelovanja klobas, v Italiji pa pripravljanja prejedi. Ko bi to opravil, bi moral v

Ameriko, da bi mu kakšna gospodinja v Novi Angliji pokazala, kako se pripravljajo paste in peče fižol; v Virginiji ali Marylandu bi se naučil, kaj se da napraviti iz malih rakov, ostrig in želv, v Louisiani bi povohal skrivnosti kreolske kuhinje in lovec na garnela, na jugu Združenih držav bi ga kakšna stara zamorka izveščala v rabi pondinja v Novi Angliji pokazala, kako se pripravljajo paste in peče fižol; v Virginiji ali Marylandu bi se naučil, kaj se da napraviti iz malih rakov, ostrig in želv, v Louisiani bi povohal skrivnosti kreolske kuhinje in lovec na garnela, na jugu Združenih držav bi ga kakšna

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

Povesti in Romani:

Agitator (Kersnik) broš.	80	Študent naj bo, V. zv.	35
Andrej Hofer 50		Sveta Notburga 35	
Beneška vedeževalka 50		Spisje, male povesti 35	
Belgrajski biser 35		Stezosledec 35	
Beli mecesen 40		Sopek Samotarke 35	
Bele noči, mali junak 60		Sveta noč 30	
Božično darovi 35		Svetlobe in aenee 1.20	
Božja pot na Bledu 30		Stike (Meško) 60	
Božja pot na Šmarni tori 30		Spake, humoreska, trda vez.	50
Cankar:		SHAKESPEAREVA DELA:	
Grešnik Lenard, broš. 70		Machbet, trdo vez. 50	
Mimo življenja 80		broširano 70	
Moje življenje 75		Othelo 70	
Romantične duše 60		Sen Kresne noči 70	
Balkansko-Turška vojska 80		Stolovski pisatelji II. zv.:	
Balkanska vojska, s slikami 25		Potresna povest, Moravske sli-	
Boj in zmaga, povest 20		ke, Vojvoda Pero i Perica, Cr-	
Blagajna Velikega vojvode 60		tice 2.50	
Burska vojska 40		Tigrovi zobje 1.00	
Beatin dnevnik 40		Tik za tranto 70	
Čarovnica 25		Tatič, (Bevk), trd. vez. 75	
Cvetina Borogradska 45		Tri indijske povesti 30	
Cvetke 25		Tunel, ser. roman 1.20	
Čebelca 25		Trenutki oddiha 50	
Črtice iz življenja na kmetih 35		Turki pred Dunajem 30	
Drobiz, in razne povesti —		Tri legende o razpeli, trd. vez.	65
Spisal Milčinski 60			
Dekle Eliza 40		Tisoč in ena noč:	
Dalmatinske povesti 35		I. zvezek 1.20	
Dolga roka 50		II. zvezek 1.40	
Do Ohrida in Bitolja 70		III. zvezek 1.50	
Doli z orožjem 50		3 KNJIGE SKUPAJ 3.75	
Dve sliki: — Njiva; Starka		Tisoč in ena noč (Rape)	
(Meško) 60		vez. mala izdaja 1.00	
Devica Orleanska 50		Ugrabljeni milijonar 1.20	
Dubovni boj 50		V krempljih inkvizicije 1.20	
Dedek je pravil; Marinka in škra-		V roblustu (Matičič) 1.25	
teljki 40		V gorskem zakotju 35	
Elizabeta 35		V oklopnjaku okrog sveta:	
Fabjola ali rekev v Katabombah 45		1. del 50	
Fran Baron Trenk 35		2. del 50	
Filozofska zgodba 60		3. del 1.60	
Fra Diavolo 50		ORA SKUPAJ 1.60	
Gospodarica sveta 40			
Gostilne v stari Ljubljani 60		Veliki inkvizitor 1.00	
Grška Mytologia 1.00		Vera (Waldova), broš. 35	
Gusarji 75		Vojska na Balkanu, s slikami 25	
Gusar v oblakih 80		Vrinar, (Itimbdranath Tagore),	
Hadži Murat (Tolstoj) 40		trdo vezano 75	
Hektorjev meč 50		broširano 60	
Hedvika 40		Volk spokornik in druge povesti.....	1.00
Hudi časi, Blage duše, veselogra 75		trdo vezano 1.25	
Helena (Kmetova) 40			
Hudo Brezduo (II. zv.) 35		Vojni, mir ali poganstvo, I. zv.	35
Humorske, Groteske in Satire		V pustiv je šla, III. zv. 35	
vezano 80		Valentin Vodnika izbrani spisi 30	
broširano 60		Vodnik svojemu narodu 25	
Izlet g. Hrončka 1.20		Vodnikova pratika I. 1927 50	
Izbrani spisi dr. H. Dolence 60		Vodnikova pratika I. 1928 50	
Iz tajnosti prirode 50		Vodniki in preporki 60	
Iz modernega sveta, trdo vez.	1.60	Zmisel smrti 60	
Izbrani spisi dr. Ivan Menežger:		Zadnji dnevi nesrečnega kralja 60	
2 zvezka 1.50		Za kruhom, povest 35	
Igračke, broširano 80		Zadnja kmetka vojska 75	
Igralec 75		Zadnja pravda, vez. 70	
Jagnje 30		Zmaj iz Bosne 70	
Janko in Metka (za otroke) 30			
Jermat Zmagovav, Med plavovi 50		Zivljenje slov. trpinca, izbrani spisi	
Jutri (Strug) trdo vez 75		Alešovec, 3. zv. skupaj 1.50	
broš. 60			
Jurčičevi spisi:		Zlatokopi 20	
Popolna izdaja vseh 10 zvezkov,		Znamenje štirih (Doyle) 50	
lepo vezanih 10.00		Zgodovinske anekdote 30	
6. zvezek: Dr. Zober — Togomer		Z ognjem in mečem 3.00	
broširano 75		Zločin in kaznen:	
Juan Miskija (Povesti iz španskega		I. in II. zvezek 1.00	
življenja 50		Zgodbe Napoleonovega huzarja 60	
Kako se sem jaz ukal		vezana 80	
(Alešovec) I. zvezek 60		Zgodbe zdravnika Muznika 70	
Kako sem se jaz ukal		Zlati pantar 50	
(Alešovec) II. zv. 60			
Kako sem se jaz ukal		ZBIRKA SLOVENSKEH POVESTI	
(Alešovec) III. zvezek 60		I. zv. Volnomir ali poganstvo 35	
Korejska brata, povest iz misijonov		2. zv. Hudo brezduo 35	
v Koreji 30		3. zv. Veselo povesti 35	
Krvna osveta 30		4. zv. Povesti in slike 25	
Kmetički punt (Senoa) 60		5. zv. Student naj bo. — Na vsk-	
Kuhinja pri kraljici gosji oolici 50		danji kruh 35	
Kaj se je Markar sanjala 25			
Kazaki 60		SPISI ZA MLADINO	
Križev pot patra Kupljenika 70		(GANGI)	
Kaj se je izmislil dr. Oke 45		3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 po-	
Levstikov izbrani spisi 90		vesti 50	
I. zv. Pesmi: Ode in elegije; So-		4. zv. trdo vezano. Vsebuje 8 po-	
netje; Romane; balade in		vesti 50	
legende; Tolmač (Levstik) 70		5. zv. trdo vezano. Vinski brat 50	
5. zv. Slika Levstika in njegove		6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 po-	
kritike in polemike 70		vesti 50	
Ljubljanske slike, Hiti lastnik,			
Trgovec, Kupčijaki stražnik,		Knjigarna "Glas Naroda"	
Uradnik, Jezeln doktor, Gostil-		SLOVENIC PUBLISHING COMPANY	
ničar, Klepetulje, Natakarca,		216 West 18th Street, New York	
Duhovnik, itd. 60			

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MASCEVANJE TURČINA KELESTYRE

Krvava zgodba Turčina Kelestyre je vzbudila v marecu leta oseminajstega pri našem kadru pozornost in strah.

Le zaradi pristne turške krvi je bil Omer Kelestyre znamenit, drugače pa prav gotovo najneznatnejši mož vsega bataljona na fronti in pri kadru. Ne mož; možiček. Bil je konjski vodnik, tedaj niti ne pravi črnovojnik. Ko je pred mesecem prilezel s fronte h kadru, se je pri raportu javil:

— Omer Kelestyre, trakti-fürer....
— Wie meinen? — je naklonjeno nastavljal uho stotnik Hauer. — Ach so! Tragtierführer.

— Edini naš Turček, gospod stotnik! Tako rekoče bataljonski Turček, — je pritožljivo izgovoril Peter.

— Imenitno, imenitno! Torej imamo zastopnik tudi narod četrtga zveznička. Velite mu, naj izgovori nekaj turških besedi!

Omer Kelestyre je govoril počasi, da je iztočna beseda zvenela lepo zateglo, z vsem čarom užitne udanosti v življenje in usodo.

— Kolosalno, kolosalno! — je tenko zavil in se čudil gospod stotnik. — Prava pristna turščina! Še nikoli je nisem slišal! Da, naša monarhija premore čudovite zaklade pestrosti in menjav. Mož ostane pri kadru, zaposlite ga v mojem hlevu!

Tako se je zgodilo, da je Omer Kelestyre postal tista izjema, s katero se je kršila strega določba vojnega ministristva, da morajo biti vsi muslimanski vojaki vrnjeni h kadru bosanskih polkov, kjer so imeli svojo hrano in svoje obrede. Namesto, da bi šel v Lebring, je Omer zatorej poprosil za dopust in ga tudi dobil. Za cele tri tedne mu je stotnik Hauer privolil, da se posladka pri ljubljani drobni ženi Nuri.

V stotnikovem hlevu je čistil kornje Stojan Grdjič. Županov sin iz iste vasi kakor Omer Kelestyre. Naneseljiv, vohar fant. Zato so tudi njega dali h konjarjem, namesto v streški jarek. Že mesec dni prej kakor Omer je prišel s fronte, povrnil se je tudi že z dopusta.

Stopil je Omer v hlev in niti trenil ni z očesom, niti se nasmehnil — nikoli se ni zasmel — samo v zateglih besedah, kakor bi molil, je povedal svoje veselje.

— Stojane, idem. Ti veš, že dve leti nisem bila doma. Otroci je že grasel, kaj? Nuri me težko čaka....
— Dabome! Ali o tem baš ne stoj v zadnjih pismih, si je dovolil podvomiti Stojan.

— Ne piše, ne piše.... saj se take reči ne pišejo, saj se ne smejo pisati. Ali pa.... ali pa si mi ti kaj zatajil?

Črno je Omer pogledal Stojana. Ta pa je umaknil oči in se sklonil pod kobilo. Še dvakrat, trikrat je potegnil po njenem trebuhu s strgljem in krtačo. Potem je stopil v čumnato poleg hleva. Omar počasi za njim. Tišina njunega molka je motilo le hrzanje in hrustanje, stotnikova kobila je zadovoljno hrustala koruznico. Stojan je kakor v zadregi skrival obraz, brskal je po svojem majhnem kovčegu. Poiskal si je sira, ki ga je bil prinesel

— Nadležen si, ko podrepana muha! — se je ujezil Stojan in mu vrgeł pismo: — Na, da boš sit, čenča!

Omer je lovil z rokami za rfo-tajočim pismom, ga pobral s tal, si odpel zašepahano bluzo in vtaknil pismo za nedrije, za ušivo komisno srajco.

In zdaj sta se znašla spet pri kadru, oba prideljena v hlev, sosedu v isti čumnati — ali je tako zaplata usoda?

Spet si da Stojan opravlja pri svojem kovčegu. Omer čepi prekrižanih rok. S svoji slamnjači in kakor prežvekujoča žival strmi v Stojana, v njegov vitki hrbet in visoki vrat. Na vratu se Stojanu pri pregledovanju kovčega maje ptičje živahna, bistra glava. Popoldne se je Omer vrnil z dopusta in nista si segla v roke kakor že prej nikoli ne. Stojan je izpraševal, Omer je odgovarjal leno, nebržno.

In Stojan se je mugal: Ve, prav gotovo so mu doma vse natvezali. Tožila mu je mati, saj ciganke že od prvega dne ni marala pod streho.

— Kaj pravijo naši? — se naglo okrene Stojan. — Bil si vendar na občini?

— Bil, bogme. Pozdravljajo te za slovo.

— Zakaj za slovo? — je vzrasel oni.

— Tako. Boje se zate. Boje se, da te ne bodo več videli.... Boje se, vojna je vojna. In spet sta dolgo molčala. Stojana je kakor skrivna sila držalo v čumnati. Ni se umaknil v hlev, niti ni krenil v mraku ven pogledovat za ženskami. In Omer je dalje ždel ob svoji slamnjači. Razvezal je culo, ki jo je bil prinesel s seboj z doma. Ogle dal si je svoj dolgi nož, otipal s palecem rezilo.... nabrusil ga je bil doma, fino nabrusil.... Odrznil si je koruznega kruha, prigriznil krehel ovčjega sira. Stojanu ni ponudil. Nikoli prej ni bil tak Omer, jagnje!

Zleknil se je Stojan po slamnjači, molke je v polmraku gledal zamisljenega Turčina. Da, ves tak je kakor pohlevna, prežvekujoča žival. In zasnil se mu je bedni rojak, ki nima na svetu nič dražjega, nič lepšega, kakor svojo črnooko ciganko Nuri in sinka z njo. U, koliko so jo zasramovali prej, ko je še pela, plesala in ljubila za denarčice, ona, kratkoteja ciganske sirotinje! In potem jo je odbral Omer Kelestyre, plačal staremu eigan-skemu glavarju Nuranodu petnajst perharjev turšice in odvedel Nuriho za roke v svoj leseni stan. Vas se je rogala. Ali njemu, Omerju je Nuri darovala rod, potomstvo, sina.

Veter je zatulil zunaj okrog valov. Od juga je mulec pritisnila v dolino, počasi, leno je kapljalo s streh. V hlevu in čumnati je bilo toplo, ugodno. Zdaj pa zdaj je za hrzala kobila.

— Kaj se govori doma? — je počez vprašal Stojan.

— Zdaj, zdaj še nič pravega.... Čuli še bodo.

To je pretnja. Omer nikoli ne govori tako. To niso njegove besede. Vzel jih je bogve kod. Treba bo izpregovoriti z njim odločno. Nemirno se je Stojan obračal na slamnjači. Sukljal je možgane in pamet in misli, da bi našel pogovor. A ni šlo. Pomislil je, da bo morda vendar boljše, če pojde pogledat ven, v večer. Tihaj bojazen mu je celo velevala, da poišče prenočišča v kasarni. Toda v temi ga je fantina zdravega in jedrega — premagoval spanec.... Hja, kaj mu le more slabotni Omer! Hja, Turčin Omer Kelestyre.... trakti-fürer!

Zaspal je Stojan Grdjič. In ni se več zbudil. Da, morda le še ponoči za nekaj kratkih trenutkov, v zadnji borbi, nikar je omahnil pod nožem tako, kakor so ga drugi dan našli v krvi na ležišču.

Umrtih rok, vendar še poln krvavih madežev po uniformi, je stopil Omer Kelestyre pred stotnika,

Poziv!

Isdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako prisa-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, peravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

ko je ta prišel kakor vsako popoldne v hlev, da pojzdi pogledat na vezbašice. Kobila je bila pripravljena, osedlana, in stotnik je ostrel mel ko je Turčin stopil predenj, salutiral in javil:

— Er autman.... melde gehor-

zam.... tot!

Stotnik Hauer je pogledal v čumnato kraj hleva, kamor je kazala desnica Omerja Kelestyre. Osupnil je, pobledel, se domala onesvestil — tako silno je rahlega gospoda stotnika prevzela kri.... kri. Na Stojanovem vratu je zijala rana, tako velika, da bi lahko debelo jabolko položil vanjo. Vse žile so bile prerezane z griom vred, le ob strah in zadaj se je koža še držala života. Roke široko razmahnjene; bluzo odpeto, lastnina prebrskana. In v Stojanovem kovčegu takisto vse narobe.

Zaprl so Omerja Kelestyre. Šel je kakor jagnje v klavnico. Breme je leglo nanj, da je preiskal žepne svoje žrtve, da je razmetel ves Stojanov borni imetek.

Narednik Peter ga je v zaporu bil in preklinjal, roparja krvoločnega.

— Iskal sem pisma.... Iskal sem samo pisma, je ječal Omer, bunkast in lisast po obrazu in životu.

Telefonično je stotnik Hauer obvestil višje vojaško oblastvo v Gradcu, kakšna krvava storija se je primerila v njegovem kadru. In je mugal z čustvami in brado in hilpal in zajemal sapo in strme poslušal, ko mu je po telefonu grmel iz Grada ukor, zakaj muslimana, ni bil takoj ob povratku s fronte odposlal h tistemu kadru, kamor musliman spada.

Zaradi enega samega Turka takšen nos! — se je ogorčil stotnik Hauer, ko je odločil sinčalko. — Zaradi edinega Turka, ki smo ga imeli pri bataljonu in pri kadru. Pa še soldat ni! Trikti-fürer....

— Kismet, gospod stotnik si je dovolil skromno, toda neno opomniti pribojnik Woelfling.

Zvečer so Omerja Kelestyre eskortirali k vojaškemu sodišču. V Gradcu Paulustorgasse.

D. Ravljen

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša \$1.00.

— \$1.00 —

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanjo \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 West 18th Street, New York, N. Y.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH-SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA" NEW YORK CITY 216 WEST 18th STREET

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

135

Kar se tiče mene, mu odnesem to imenitno pašteto in pokramljam z njim v lepo o-premljeni sobi, ki naj bi bila jetniška celica.

Pri tem mu je pa šinila v glavo misel, da bi se mogel pozneje zateči k svojemu jetniku po pomoč, ker ni dvomil, da bo kmalu izpuščen.

Rumignacova je poslušala, misleč, da se bo njenemu možu nasmejela sreča in da se bosta lahko potem oba zatekla v svoj dom ter živela v njem srečno s prihranki, pomnoženimi z bogato nagrado iz rok radodarnega viteza, ki bo gotovo hvaležen Rumignacu za pozornost.

— Prav praviš, — je pritrdila Rumignacova žena, — človek mora znati prikupiti se, če hoče imeti od tega kaj koristi.

Čez dobro uro je Rumignac previdno odpiral zamreženo okence v vratih sobe, kjer je bil zoprt vitez de Vaudrey.

Pogledal je v sobo.

Roger je sedel tisti hip povešene glave in tako zatopljen v svoje misli, da ni slišal Rumignacovih korakov po hodniku, niti odpiranja vrat.

In ječar je pomislil sam pri sebi:

— Kaj je mogoče, da se človek tako muči zaradi ljubezni?

Takoj se je spomnil, da Picard ni lagal, ko mu je pravil, da je nečak policijskega ravnatelja do ušes zaljubljen. In dejal je sam pri sebi:

— Poskusim pa kljub temu pregovoriti ga; to sicer ni moja stvar, toda odkrito rečeno, njegova usoda mi gre k sren, saj je še tako mlad, pa že obupuje.

Ječar je imel dobro sree; opazil je takoj, da Picard ni posebno rahločuten. In odgovarjajoč glasu svojega sree je zdrnil viteza iz globoke zamišljenosti z besedami:

— V izredno čast mi je, da morem ponižno pozdraviti gospoda viteza.

Presenečeno je dvignil Robert glavo in njegov otožni pogled se je ustavil na dobrodušnem Rumignacovem obrazu.

— Ali me hoče gospod vitez počastiti in sprejeti? — je vprašal ječar.

Jetnik je začudeno pogledal moža, ki ga je tako spoštljivo nagovoril. Vprašal je, kaj pomeni ta nepričakovani poset. Rumignac je tudi ni čakal na odgovor.

Ključ je zaškripal v ključavnici, vrata so se odprla, ječar je vstopil in se spoštljivo priklonil. V rokah je držal skodelico juhe in znamenito pašteto.

Položil je oboje na mizo, rekoč:

— Vem, da gospod vitez ni posebno navdušen za jetniško hrano. Če bi bilo odvisno samo od mene, bi imel gospod vitez tu hrano, dostojno plemiča. Žal pa ne morem prirediti gospodu vitezu razkošne pojedine....

— Kdo vas pa sili pečati se z menoj? — ga je prebil Roger ponosno dvignjene glave.

Rumignac je v zadregi obmolknil. Na tako osoren odgovor ni bil pripravljen in videl je že, kako se mu vitezova naklonjenost izmika iz rok. Vendar je pa še upal, da bo pogled na pašteto omeheal jetnikovo sree.

— Oprostite, prosim, gospod vitez, — je dejal, — da sem vas prišel motiti, toda obljubil sem izročiti gospodu vitezu.... skrivaj....

Roger kar verjeti ni mogel, da prav sliši. Bil je zelo radoveden, kaj mu prinaša ječar.

Domneval je, da si je znal zvesti sluga prihoditi ječarjevo zaupanje in da je ječarjev prihod njegovo delo.

— Pravite, da mi morate nekaj izročiti; ne vem, kaj bi moglo to biti. Vsekakor... storite tako, saj sem zelo radoveden, če se kdo zanima zame.

Stopil je k ječarju, ki je brž odgovoril:

— O, da, zanimava se za vas.... za vas, gospod vitez, in za vaš želodec.

— Kaj hočete reči? — je vprašal Roger strogo; — kaj govorite o mojem želodcu?.. Če ste mi prinesli jesti lahko odnesete jed nazaj.

Ječarja je ta nepričakovani odgovor razočaral. Z drhtečo roko je vzel iz košarice sklenico in pašteto ter zajeceljal:

— Evo, kaj so mi naročili odnesti gospodu vitezu; zagotavljam vas, da je to imenitna jed.

— Sklenil sem živeti tu tako kakor vsi jetniki.

— Toda drugi jedo... si je drznil pripomniti Rumignac.

— In če se mi noče posnemati drugih?

Presenečeni ječar je kar zijal, tako malo je bil pripravljen na ta sprejem. Vitez mu je naglo obrnil hrbet in sedel na posteljo.

— Oprostite, gospod vitez, — je dejal Rumignac po kratkem razmišljanju. — Po-zabil sem vam povedati....

— Vrag vas vzemi z vašimi škrjančki in prepellicami!

— Rumignac je kar odskočil od strahu.

— Pustite me samega! — je zagodrnjal vitez.

Razočarani Rumignac je že odhajal, ko ga je poklical vitez nazaj, rekoč:

— In odnesite svojo pašteto!

Vsa zgradba srečne bodočnosti, ki si jo je bil zgradil ječar iz svojih nad, se je sesula v prah v hipu, ko je padlo v vodo upanje, da si pridobi naklonjenost policijskega ravnatelja; žalostnega obraza je vzel ubogi mož pašteto in stopil k vratom, rekoč:

— Gospod vitez naj mi izvoli oprostiti. Mislim, da bo to... ker je od....

— Kaj me briga!... Naj bo od kogarkoli, nočem jesti in konec besedi!

— Kaj pa poreče ubogo dekle?

— Ubogo... dekle?... O kakšnem dekletu pa govorite?

— O gospodični Henriki. — je odgovoril Rumignac že na pragu.

— Henrika! — je vzkliknil vitez, — dejali ste Henrika?

— Henrika Gerardova, da, gospod vitez; toda zdi se mi, da so me potegnili, in ta gospodična, ki je nečakinja gospoda Picarda....

— Picardova nečakinja! — je vzkliknil Roger začudeno.

— Mar ni?

— O, da seveda je!

— Ali ni tudi sodojenka gospoda viteza?

— Da, seveda, tudi moja sodojenka je, — je odgovoril Roger, ki je začel razumevati ječarju nastavljenost past. Slutil je, da mora biti v pašteti važna tajna.

— Ah, to mi pošilja moja sodojenka....

— In prosim vas, da sprejmete to zavoljo njene ljubezni. Kaj se gospod vitez res ne bo dal omeheati?

— O, da, dragi moj... Kako se pa pišete, prijatelj?

— Rumignac, gospod vitez, vaš najponižnejši sluga.

— No, dobro, gospod Rumignac, vaša zgovornost me je bila presenetila. Sprejemam pašteto in obljubljam vam, da jo bom pokusil.

— Imenitno, — je vzkliknil Rumignac in zašepetal sem pri sebi:

— Picard je mislil z menoj pošteno in upam, da bo zadovoljen z menoj.

Komaj je ječar odšel, je Roger pograbil pašteto. Brž je privzdignil zgodnjo skorjo in pod njo ni ničesar našel, je iskal dalje. Končno je našel v pergament zaviti listek, ki ga je brž prečital.

— Moja svoboda in Henrikina rešitev! — je vzkliknil, — bodi brez skrbi, vrli Picard, karkoli pričakuješ od mene, imel bom dovolj moči in poguma.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-pih romanov slovenskih in tu-jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Pradednik: FRANK HOTKO 507 E. 73rd St., New York City

Podpredsednik: MICHAEL UREK 82 Weirfield Street, Brooklyn, N. Y.

Tajnik in arhivar: JOSEPH POGACHNIK, 580 Liberty Avenue, Willesden Park, L. I.

Blagajnik: ANTON KOSIRNIK, 101-21 — 85 Rd., Richmond Hill, L. I.

Zapisnikar: RADO VAVPOTICH, 22-15 — 22nd St., Astoria, L. I.

Nadzorni odbor: ANTON CVETKOVICH, 993 Seneca Ave., Brooklyn, N. Y.

FRANK MEKING, 1065 Greene Avenue, Brooklyn, N. Y.

JEUNEI CORIEL, 67 Schuler Street, Brooklyn, N. Y.

Kdor izmed rojakov ali rojakinj se ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančnjo pojasnila. V nesreči se žele pozna kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skorje 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč smrtnice podpore ter ima v blagajni skorje \$17,000.00.

Društvo shranjuje vsako četrti sobota v mesecu decembru, prihod v American Slovenian Auditorium, 251 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

MARIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

16

In stewardka ostane pri Mariji z zavestjo, da je sicer zaslužila tisoč dolarjev, da pa je mogoče enemu človeku uničila srečo. Kaj naj stori? Kako naj popravi, kar se je zgodilo?

Sedaj se spomni, da ji je Miss Vautham rekla, da bo pristan prišel v roke pravemu lastniku. To jo nekoliko pomirja. In potem bo tudi Marija našla svoj mir.

Da je obrnila pogovor na drug predmet, vpraša stewardka Marijo, ako je bil njen oče operiran. Marija ji vse razloži, toda željno pričakuje kapitana, da je stewardka mogla opaziti, kako težko ga čaka.

Slednjič pride kapitan, veselo pozdravi Marijo in jo vpraša, kako gre očetu in kako ji more biti na tako uslugi. Marija mu po roka o izgubljenem prstanu in ga prosi, da bi dovolil preiskati kabino. Za trenutek pogleda kapitan v obraz stewardke, ki si samo misli:

— Ko bi ne samo obdolžil tatvine.

Toda kapitan je bil o poštenosti stewardke tako prepričan, da ni izrekel nikakega suma. V svojih rokah je že imela dragocene stvari, ne da bi kdaj kaj izgubila. Mariji svedea dovolj, da preišče kabino in da povelje stewardki, da ji pri tem pomaga. Nato se poslovil od Marije in jo prosi, da izroči svojemu očetu njegov pozdrav ter mu želi kar najhitrejšo ozdravitev.

Pregledovanje kabine svedea ni imelo nikake druge posledice, kot da je postajalo sree stewardke vedno težje, čim bližejša in žalostnejša je postajala Marija. O kako rada bi ji povedala, da ima prstan Miss Vautham.

Ko Marijo zopet spremlja na krov, ji pravi:

— Prosim vas, gospica Buchwald, dajte mi svoj naslov v Švici. Včasih se na svetu gode čudne stvari in ravno o izgubljenih prstanih sem slišala že toliko čudnega pripovedovati. Vaša kabina je bila svedea med časom zopet rabljena — mogoče se bo pristan zopet kdaj prikazal. In potem vam hočem takoj sporočiti.

Marija ni imela nobenega več upanja. Toda stewardki da svojo vizitko ter napiše svoj naslov. Pri tem je bila tako bleda in žalostna, da je stewardka morala opaziti, da tukaj ni šlo samo za navadno stavo.

In ko nato nenadoma gleda za Marijo, ki je odhajala tako žalostna in obupana, si misli, da bo prav gotovo pisala Miss Vauthamovi, ako bi vedela za njen naslov, da bi od nje dobila dovoljenje, da bi povedala, kam je prišel prstan.

— Nesrečni prstan, — si misli. — Kako bo mogla naša brivnica uspevati, ako na teh tisoč dolarjih ni nobenega blagoslova? Ko bi le vedela, kako bi mogla gospici Buchwaldovi po ovinkih namigniti, kje se nahaja prstan. Miss Vautham je pri tem gotovo imela kak zoben namen, to mi je sedaj jasno. Ako je pri tem v zvezi simpatični švicarski doktor, ki je bil vedno v družbi Buchwaldove in za katerim je hodila Miss Vautham? Doktor Dewall je bil tako tih in potrt, ko smo se vozili dalje brez Marije Buchwaldove. Prav rada bi vedela, kakšna resnična igra je bila pri tem igrana. Stava se mi zdi samo pretveza. V švicarji si želim, da bi ubogi gospici Buchwaldovi mogla pomagati. Bila je zelo nesrečna — in — in mogoče pride pri tem v poštev njena življenjska sreča. Potem ne morem niti dariti več biti vesela. Ko bi moj Fredi to vedel — prav nobenega veselja ne bi imel na tej brivnici.

In nekaj dni hodi okoli potrt, dokler se ni skočala potolažiti s tem, da ni mogla nič za to, da vsa krivda padne Miss Vautham in da je njena dolžnost, da gospici Buchwaldovi zopet vrne srečo.

Medtem je Henrik Dewall nadaljeval svojo pot.

Ko se je nekaj dni ogibal vsake družbe na parniku, si je slednjič rekel, da je nesramno biti tako ločen od drugih. Vedno ni mogel sedeti v svoji kabini.

In nekaj dne se Miss Vauthamovi zopet posreči, da pride skupaj z Dewallom. To svidenje je že pričakovala z nervozno nestrpnostjo. Ko nekoga dne zopet pride k promeni na krovu, mu je naglo ob njegovi strani.

— Toda, gospod doktor, vendar ste se zopet enkrat prikazali! Kje pa ste bili? Ali ste bili bolni? Izgledate nekoliko blede! — mu pravi in mu potisne svojo roko pod pazduho.

— V resnici mi ni bilo posebno dobro, Miss Vautham, in bi bil zelo šiblo družabnik. Zato sem si mislil, da je boljše, da se ne prikazem.

— Toda sedaj se počutite zopet boljše, kaj ne? Tako lepo vreme imamo. Pojditeva, se bova kupaj izprehajala. Tako me veseli, da ste zopet prišli med ljudi. Saj veste, da vašo družbo zelo težko pogrešam.

Ni se mogel ubraniti, da ga je kar odpeljala in mu živo govorila. Tudi svojih oči se posuže v polni meri; tako hrepenče in poželjivo se ozira vanj, da se je kar čutil pred njo v nekaki zadregi.

In sedaj mu pravi poredno:

— Gospod Wendler se je zelo trudil, da bi me razvedril, toda bila sem zelo žalostna, ker vas nisem mogla videti in z vami govoriti. Tudi Buchwaldovi, oče in hči, sta mi zelo manjkala; kajti skupno smo imeli tako lep krog in nam se vsi tako lepo razumevali. In sedaj sem bila nenadoma navezana samo na gospoda Wendlerja, ki tudi ni posebno dobro razpoložen. Pred vsem pa sem pogrešala vas, dragi gospod doktor. Toda sedaj, hvala Bogu, se morem zopet veseliti vaše družbe. Tako me veseli, da imam v vas in v gospodu Wendlerju na svojem potu tako dobra kavalirja.

— Torej tega svojega načrta v Švico še niste opustili, Miss Vautham?

— O, za kar sem se enkrat zavzela, to tudi izpeljem. In prav nič mi ne bi moglo biti ljubše, kot potovati z vami iz San Francisco se boim skupaj peljati v New York. In tam morate biti nekaj dni moj gost.

Miss Vautham bi Dewallu v New Yorku rada pokazala svoje lepo stanovanje, da bo imel kak pojmi, kakke zaklade more razdati s svojimi rokami. Toda Dewall ni prav nič veselilo, da bi ga gostila, kajti zdelo se mu je preveč vsiljiva, česar pri ženski ni mogel prenesti. In tako reče mirno in odločno:

— To ne bo mogoče, Miss Vautham, kajti svojega potovanja se moram natančno držati, ako se hočem o pravem času vrniti v svoj urad. Za San Francisco mi ostane samo en dan in ravno tko za New York.

— Dobro, potem moram biti zadovoljna samo z dvema dnevo. Sedaj sem si pač zabil v glavo, da svoja dva potovalna kavalirja, vas in gospoda Wendlerja, pogostim v svoji hiši Domov sem že sporočila da bo vse pripravljeno za vaš sprejem. Nikakor mi ne smete odreči. Gospod Wendler mi je že tudi obljubil.

(Dalje prihodnjik.)

OBTOŽENA UMORA LASTNE SESTRE

IV.
Na vprašanje odvetnika dr. Globočnika, ali je on sprejel v varstvo živino in knjižice in ali ni v svojo pričo s pričo k Rormanu, je Taborski odgovoril: Seveda, ko je prišel na to hotel.

Predsednik: Vi ste povedali orožnikom, da je hotela Urša v hranilnici dobiti denar na knjižico svojih sestrič. Kako opravljate svoj znan, da je morala biti Urša ali nje ali hiše ubijalec?

Taborski: Iz besed, da mora biti nocoj ubita, sklepam, da je pač nje ali hiše moral vedeti za vse.

Priča Podobnik Ivan, policijski nadzornik iz Ljubljane, je opisal dejanski stan ter natančno povzel, kako je ugotovil na okrašenih sekiri pustne oblike obtoženke. Izpovedal je, da je bila pred ono okroglo lato pajčevina nepretrgana, na podstrešnih deskah pa nedotaknjen prah. Priča je nato pojasnil sodnemu dvoru omenjen doktiloskopske in njeno večestojnost. Izpovedal je tudi to, da je moral omenjeno izvršiti samo mlajši moški in to zaradi vzpenjanja in zaradi položaja samega. Ugotovitev daktiloskopske preiskave je neporečna, saj od dveh milijonov ljudi nimata niti dve osebi enakega palca. Sodisce lahko pošlje odtis na preizkušnjo v Beograd ali v Zagreb. Priča je nato še opisal incident, ki je nastal po njegovem prihodu v hišo in to pred večnimi vrati na dvorišču. Ko je hotel iti s svojim pesom, da ga spusti na sled, je slišal pogovor med obtoženko in njenim možem. Ona je vzkliknila: — Joj meni! — in je potem zajokala. Mož pa je dejal: — Sedaj pač imaš, kar si hotela!

Obtoženka nato pojasnjuje, da je imela tisti dan desni palec otekel. Z zaslišanjem Podobnika je bila dopolnjen razprava končana in predsednik je odredil nadaljevanje ob 15.

Popoldne je bil prvi zaslišani orožnik narednik France Gander. Priča je izpovedala, da so morali biti strošne odprtine napravljene od zunaj, pred odprtino je bil prah, na notranji strani pa pajčevina. Priča ne izključuje možnosti, da bi kdo prišel skozi to odprtino. Na kraj zločina je on prišel z orožnikom Mastinskim ob pol 12.

V Rormanovi hiši so bili že vsi, n. a. mrtvi je gorela sveča.

Na vprašanje kje je gospodinja, je dobil odgovor, da je bila tako pijana od žganja, da sta jo morala dva moža nesti v posteljo. Prišlonjeno lester je zagledal šele zjutraj ko se je zbudil. Vse okrog hiše je dal zavarovati, da bi bila omogočena policijskemu psu sled za zločince. Z obtoženko ni imel prilike govoriti, ker je spala. Poslušal je ljudi, ki so se pogovarjali zelo glasno o Uršinem nečaku Antonu. Obtoženko je zaslišal šele okrog 14. Govorila je brez vsake veze: "Ali mi-lite, da sem jo res? Kaj bom jaz sedaj?" Pri tem se je zanimala samo za uhanje ubite sestre in vedno iskala ključce od kletice, da bi mogla priti do vina.

Sodni svetnik Romih: Kdaj pa ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

Priča: Takrat, ko se je zbudila. Predsednik: V kakšnem času je bilo po vašem mišljenju mogoče zločin napravit? Odprtino na strehi?

Priča: — V eni uri, če je pa zelo hitro, v pol ure.

Priča je nato izpovedala, da je to mogel napraviti samo moški. Pozna neko žensko, ki bi bila tudi zmožna za to. Obtoženka ni kazala nobenega spoštovanja do mrtve sestre. Hotela je v krog tako, da bi jo skoro pohodila. Na te besede vzklikne obtoženka:

— Vi samo resnico povejte! Jaz tega nisem delala. (Joče). Kako bom jaz to naredila, ko še krvi ni morem videti! Ko smo dala tele mešarju, se mi je tako smililo, da ga je pogledati nisem smela.

Priča Franc Ovišek je okoli 11 zvečer slišal klicati na pomoč Josip Senčar in je povedal, da je Ančka ubita. Urša Rormanova pa mu je rekla: "Ali je to Ančka zaslužila?" Bila je vsa objokana. V sredo 4. t. m. je bila na Slatni na sedna komisija je priča poskušal priti po lestvi skozi strešno liho kar pa se mu je le s težavo posrečilo. Storičje je moral biti po njegovem mnenju nekdo, ki so mu šle hišne račune dobro znane. Z Oviškovičim izpovedmi je bil o zaslišanje pri končano.

Prisegel dr. Pavlič je kot izveleč naglasil, da sta s tovarišem r. Polenskem pri obdukciji ugotovila na umorjenki sedem ran, od katerih so bile štiri smrtno. Smrt je nastopila zaradi odtrgavanja močanov in izkrvavitve. Dodal je: Pregledal sem obtoženko v zapornici, ker sem tudi sodni zdravnik. Pečko je verjetno da bi bila ozdravljala umorjeni Goršetovi, tako hude pokodbe. Po kodbe se bile zadane s tako močjo, ki je ne more niti ženska, ko je v afektu. Če je pa obtoženka še levčarka, potem ji udarec ali ni mogla prizadejati na mestu, kjer smo jih ugotovili, to je na levem licu in levi strani glave, ali pa vsaj ne s tako močjo, da bi jim umorjenke podlegla. Tudi če je obtoženka kot levčarka udarila z desnico, njeni udarci niso mogli povzročiti tako hudih posledic.

Obdolženkega moža dr. Pavlič sečno pozna, ker se mož že dalj časa zdravi v kandijski bolnici. France Rorman je nevrastenčen ter fizično kakor duševno že oslabil. Daje mestoma logične vtise, pa tudi zmedene odgovore na vprašanja zdravnikov.

Dr. Marijan Polenski je k navedbam primarija dr. Pavliča dodal še svoje mnenje. Če je obtoženka, levčarka zares ni mogla umorjenki zadati tako hudih udarcev. Če pa jih je vendarle, potem jo je morala točiti od zadaj po glavi. Pri obdukciji ni bilo mogoče točno ugotoviti s katere strani je zločince udaril po Goršetovi. Zaradi težkih udarcev so bili poškodovani možgani. Pokojnico že prvega udarca po glavi ni mogla vzdržati in se je morala ne-

ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

Priča: Takrat, ko se je zbudila. Predsednik: V kakšnem času je bilo po vašem mišljenju mogoče zločin napravit? Odprtino na strehi?

Priča: — V eni uri, če je pa zelo hitro, v pol ure.

Priča je nato izpovedala, da je to mogel napraviti samo moški. Pozna neko žensko, ki bi bila tudi zmožna za to. Obtoženka ni kazala nobenega spoštovanja do mrtve sestre. Hotela je v krog tako, da bi jo skoro pohodila. Na te besede vzklikne obtoženka:

— Vi samo resnico povejte! Jaz tega nisem delala. (Joče). Kako bom jaz to naredila, ko še krvi ni morem videti! Ko smo dala tele mešarju, se mi je tako smililo, da ga je pogledati nisem smela.

Priča Franc Ovišek je okoli 11 zvečer slišal klicati na pomoč Josip Senčar in je povedal, da je Ančka ubita. Urša Rormanova pa mu je rekla: "Ali je to Ančka zaslužila?" Bila je vsa objokana. V sredo 4. t. m. je bila na Slatni na sedna komisija je priča poskušal priti po lestvi skozi strešno liho kar pa se mu je le s težavo posrečilo. Storičje je moral biti po njegovem mnenju nekdo, ki so mu šle hišne račune dobro znane. Z Oviškovičim izpovedmi je bil o zaslišanje pri končano.

Prisegel dr. Pavlič je kot izveleč naglasil, da sta s tovarišem r. Polenskem pri obdukciji ugotovila na umorjenki sedem ran, od katerih so bile štiri smrtno. Smrt je nastopila zaradi odtrgavanja močanov in izkrvavitve. Dodal je: Pregledal sem obtoženko v zapornici, ker sem tudi sodni zdravnik. Pečko je verjetno da bi bila ozdravljala umorjeni Goršetovi, tako hude pokodbe. Po kodbe se bile zadane s tako močjo, ki je ne more niti ženska, ko je v afektu. Če je pa obtoženka še levčarka, potem ji udarec ali ni mogla prizadejati na mestu, kjer smo jih ugotovili, to je na levem licu in levi strani glave, ali pa vsaj ne s tako močjo, da bi jim umorjenke podlegla. Tudi če je obtoženka kot levčarka udarila z desnico, njeni udarci niso mogli povzročiti tako hudih posledic.

Obdolženkega moža dr. Pavlič sečno pozna, ker se mož že dalj časa zdravi v kandijski bolnici. France Rorman je nevrastenčen ter fizično kakor duševno že oslabil. Daje mestoma logične vtise, pa tudi zmedene odgovore na vprašanja zdravnikov.

Dr. Marijan Polenski je k navedbam primarija dr. Pavliča dodal še svoje mnenje. Če je obtoženka, levčarka zares ni mogla umorjenki zadati tako hudih udarcev. Če pa jih je vendarle, potem jo je morala točiti od zadaj po glavi. Pri obdukciji ni bilo mogoče točno ugotoviti s katere strani je zločince udaril po Goršetovi. Zaradi težkih udarcev so bili poškodovani možgani. Pokojnico že prvega udarca po glavi ni mogla vzdržati in se je morala ne-

ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

Priča: Takrat, ko se je zbudila. Predsednik: V kakšnem času je bilo po vašem mišljenju mogoče zločin napravit? Odprtino na strehi?

Priča: — V eni uri, če je pa zelo hitro, v pol ure.

Priča je nato izpovedala, da je to mogel napraviti samo moški. Pozna neko žensko, ki bi bila tudi zmožna za to. Obtoženka ni kazala nobenega spoštovanja do mrtve sestre. Hotela je v krog tako, da bi jo skoro pohodila. Na te besede vzklikne obtoženka:

— Vi samo resnico povejte! Jaz tega nisem delala. (Joče). Kako bom jaz to naredila, ko še krvi ni morem videti! Ko smo dala tele mešarju, se mi je tako smililo, da ga je pogledati nisem smela.

Priča Franc Ovišek je okoli 11 zvečer slišal klicati na pomoč Josip Senčar in je povedal, da je Ančka ubita. Urša Rormanova pa mu je rekla: "Ali je to Ančka zaslužila?" Bila je vsa objokana. V sredo 4. t. m. je bila na Slatni na sedna komisija je priča poskušal priti po lestvi skozi strešno liho kar pa se mu je le s težavo posrečilo. Storičje je moral biti po njegovem mnenju nekdo, ki so mu šle hišne račune dobro znane. Z Oviškovičim izpovedmi je bil o zaslišanje pri končano.

Prisegel dr. Pavlič je kot izveleč naglasil, da sta s tovarišem r. Polenskem pri obdukciji ugotovila na umorjenki sedem ran, od katerih so bile štiri smrtno. Smrt je nastopila zaradi odtrgavanja močanov in izkrvavitve. Dodal je: Pregledal sem obtoženko v zapornici, ker sem tudi sodni zdravnik. Pečko je verjetno da bi bila ozdravljala umorjeni Goršetovi, tako hude pokodbe. Po kodbe se bile zadane s tako močjo, ki je ne more niti ženska, ko je v afektu. Če je pa obtoženka še levčarka, potem ji udarec ali ni mogla prizadejati na mestu, kjer smo jih ugotovili, to je na levem licu in levi strani glave, ali pa vsaj ne s tako močjo, da bi jim umorjenke podlegla. Tudi če je obtoženka kot levčarka udarila z desnico, njeni udarci niso mogli povzročiti tako hudih posledic.

Obdolženkega moža dr. Pavlič sečno pozna, ker se mož že dalj časa zdravi v kandijski bolnici. France Rorman je nevrastenčen ter fizično kakor duševno že oslabil. Daje mestoma logične vtise, pa tudi zmedene odgovore na vprašanja zdravnikov.

Dr. Marijan Polenski je k navedbam primarija dr. Pavliča dodal še svoje mnenje. Če je obtoženka, levčarka zares ni mogla umorjenki zadati tako hudih udarcev. Če pa jih je vendarle, potem jo je morala točiti od zadaj po glavi. Pri obdukciji ni bilo mogoče točno ugotoviti s katere strani je zločince udaril po Goršetovi. Zaradi težkih udarcev so bili poškodovani možgani. Pokojnico že prvega udarca po glavi ni mogla vzdržati in se je morala ne-

ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

Priča: Takrat, ko se je zbudila. Predsednik: V kakšnem času je bilo po vašem mišljenju mogoče zločin napravit? Odprtino na strehi?

Priča: — V eni uri, če je pa zelo hitro, v pol ure.

Priča je nato izpovedala, da je to mogel napraviti samo moški. Pozna neko žensko, ki bi bila tudi zmožna za to. Obtoženka ni kazala nobenega spoštovanja do mrtve sestre. Hotela je v krog tako, da bi jo skoro pohodila. Na te besede vzklikne obtoženka:

— Vi samo resnico povejte! Jaz tega nisem delala. (Joče). Kako bom jaz to naredila, ko še krvi ni morem videti! Ko smo dala tele mešarju, se mi je tako smililo, da ga je pogledati nisem smela.

Priča Franc Ovišek je okoli 11 zvečer slišal klicati na pomoč Josip Senčar in je povedal, da je Ančka ubita. Urša Rormanova pa mu je rekla: "Ali je to Ančka zaslužila?" Bila je vsa objokana. V sredo 4. t. m. je bila na Slatni na sedna komisija je priča poskušal priti po lestvi skozi strešno liho kar pa se mu je le s težavo posrečilo. Storičje je moral biti po njegovem mnenju nekdo, ki so mu šle hišne račune dobro znane. Z Oviškovičim izpovedmi je bil o zaslišanje pri končano.

Prisegel dr. Pavlič je kot izveleč naglasil, da sta s tovarišem r. Polenskem pri obdukciji ugotovila na umorjenki sedem ran, od katerih so bile štiri smrtno. Smrt je nastopila zaradi odtrgavanja močanov in izkrvavitve. Dodal je: Pregledal sem obtoženko v zapornici, ker sem tudi sodni zdravnik. Pečko je verjetno da bi bila ozdravljala umorjeni Goršetovi, tako hude pokodbe. Po kodbe se bile zadane s tako močjo, ki je ne more niti ženska, ko je v afektu. Če je pa obtoženka še levčarka, potem ji udarec ali ni mogla prizadejati na mestu, kjer smo jih ugotovili, to je na levem licu in levi strani glave, ali pa vsaj ne s tako močjo, da bi jim umorjenke podlegla. Tudi če je obtoženka kot levčarka udarila z desnico, njeni udarci niso mogli povzročiti tako hudih posledic.

Obdolženkega moža dr. Pavlič sečno pozna, ker se mož že dalj časa zdravi v kandijski bolnici. France Rorman je nevrastenčen ter fizično kakor duševno že oslabil. Daje mestoma logične vtise, pa tudi zmedene odgovore na vprašanja zdravnikov.

Dr. Marijan Polenski je k navedbam primarija dr. Pavliča dodal še svoje mnenje. Če je obtoženka, levčarka zares ni mogla umorjenki zadati tako hudih udarcev. Če pa jih je vendarle, potem jo je morala točiti od zadaj po glavi. Pri obdukciji ni bilo mogoče točno ugotoviti s katere strani je zločince udaril po Goršetovi. Zaradi težkih udarcev so bili poškodovani možgani. Pokojnico že prvega udarca po glavi ni mogla vzdržati in se je morala ne-

ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

Priča: Takrat, ko se je zbudila. Predsednik: V kakšnem času je bilo po vašem mišljenju mogoče zločin napravit? Odprtino na strehi?

Priča: — V eni uri, če je pa zelo hitro, v pol ure.

Priča je nato izpovedala, da je to mogel napraviti samo moški. Pozna neko žensko, ki bi bila tudi zmožna za to. Obtoženka ni kazala nobenega spoštovanja do mrtve sestre. Hotela je v krog tako, da bi jo skoro pohodila. Na te besede vzklikne obtoženka:

— Vi samo resnico povejte! Jaz tega nisem delala. (Joče). Kako bom jaz to naredila, ko še krvi ni morem videti! Ko smo dala tele mešarju, se mi je tako smililo, da ga je pogledati nisem smela.

Priča Franc Ovišek je okoli 11 zvečer slišal klicati na pomoč Josip Senčar in je povedal, da je Ančka ubita. Urša Rormanova pa mu je rekla: "Ali je to Ančka zaslužila?" Bila je vsa objokana. V sredo 4. t. m. je bila na Slatni na sedna komisija je priča poskušal priti po lestvi skozi strešno liho kar pa se mu je le s težavo posrečilo. Storičje je moral biti po njegovem mnenju nekdo, ki so mu šle hišne račune dobro znane. Z Oviškovičim izpovedmi je bil o zaslišanje pri končano.

Prisegel dr. Pavlič je kot izveleč naglasil, da sta s tovarišem r. Polenskem pri obdukciji ugotovila na umorjenki sedem ran, od katerih so bile štiri smrtno. Smrt je nastopila zaradi odtrgavanja močanov in izkrvavitve. Dodal je: Pregledal sem obtoženko v zapornici, ker sem tudi sodni zdravnik. Pečko je verjetno da bi bila ozdravljala umorjeni Goršetovi, tako hude pokodbe. Po kodbe se bile zadane s tako močjo, ki je ne more niti ženska, ko je v afektu. Če je pa obtoženka še levčarka, potem ji udarec ali ni mogla prizadejati na mestu, kjer smo jih ugotovili, to je na levem licu in levi strani glave, ali pa vsaj ne s tako močjo, da bi jim umorjenke podlegla. Tudi če je obtoženka kot levčarka udarila z desnico, njeni udarci niso mogli povzročiti tako hudih posledic.

Obdolženkega moža dr. Pavlič sečno pozna, ker se mož že dalj časa zdravi v kandijski bolnici. France Rorman je nevrastenčen ter fizično kakor duševno že oslabil. Daje mestoma logične vtise, pa tudi zmedene odgovore na vprašanja zdravnikov.

Dr. Marijan Polenski je k navedbam primarija dr. Pavliča dodal še svoje mnenje. Če je obtoženka, levčarka zares ni mogla umorjenki zadati tako hudih udarcev. Če pa jih je vendarle, potem jo je morala točiti od zadaj po glavi. Pri obdukciji ni bilo mogoče točno ugotoviti s katere strani je zločince udaril po Goršetovi. Zaradi težkih udarcev so bili poškodovani možgani. Pokojnico že prvega udarca po glavi ni mogla vzdržati in se je morala ne-

ste opazili, da je imela obtoženka krvave roke?

RAZPOŠILJAMO NA VSE KRAJE, STAROKRANJSKE, POPLNOMA GARANTIRANE

KOSE, ročno kovane MO-TIKE, itd. Pošljite poštno karte ali denar na našo pošto. PUSTINA PUSTA

MOTIKE, velike, štajersko jeklo \$125
KOSE, kvane MEYER, z rinko, 26.25 30.32 col dolge, po \$225
KOSE, ožje, ne tako močne, samo 30 in 32 col dolge, po \$150
KOŠIČKA iz javčnega lesa, ročno delo, po \$125
KLEPALNO ORODJE, težko stajersko jeklo, po \$25 — par
BRUSILNI Bergamo KAMNI, po \$100
večji in boljši, po \$75
RIBEŽNI za repo ribati, dva noža \$125

Naslov:
STEPHEN STONICH
BOX 275, CHISHOLM, MINN.
ZAPISNICE SI NASLOV, ker ne bomo dolgo odlašali.

zveststva zrušiti na tla, kakor ji je dočimne začel se ostale udarce. Ureznina na dlani je brčkone od noža, morda pa tudi od skrine.

Dokazno postopanje se je ob 18.30 zaključilo. Predsednik senata je določil odmor do pol 20. ure.

Zvečer po odmoru so pričeli še nekaj sodnih spisov, branitelj dr. Globočnik in državni tožilec dr. Rus sta še predlagala nekaj novih priči, kar pa je bilo odklonjeno. Ob 21. so se pričeli pridoverji. Državni tožilec je zaključil svoj govor z besedami: — Nesrečna ženska, rajši priznajte, sicer vas bo preganjala vest in oni krvavi madež na sekiri vas bo spominjal vse življenje tega strašnega dejanja.

Urša Rormanova je nato vstala: "Bog mi je priča, da sem nedolžna!"

Ob 21.50 je počel besedo branitelj dr. Globočnik.

Po precej obsežnih govorih državnega tožilec dr. Rus in zagovornik dr. Globočnik je predsednik velikega senata dr. Kavčič nekaj pred 23. uro razglasil opraviščno sodbo, utemeljeno, da se senat ni mogel uveriti, da bi bila Urša Rormanova v naklepu izvršila umor, temveč je to storila morda oseba, ki je edina mogla postaviti listino in stori vse na ta način, kakor se je umor zgodil. Nesoglasja v izjavah se lahko razlagajo iz takratne opejnosti zakonolom, končno pa tudi za umor obtoženki ni pravega poverja, ker sta s sestro živeli skupaj vsaj mesno že od leta 1916. Tudi krivi očitki niso enaki in se izvedenjsko lahko motijo. Obtoženka se torej oprosti zaradi nemarnosti dokazov. Na vprašanje predsednika, če je zadovoljna, je odgovorila Urša Rormanova odgovorila kratko: "Hvala".

(Konec.)

EKSPEDICIJE NA EVEREST

18 let torej ne bo smela nobena ekspedicijska prodreti na tajnostjo Himalajsko pogorje. Tibetanska planota se bo še bolj zaprla pred svetom. V vsej deželi se v zadnjem času širi še večje sovraštvo proti Tibetu. Tibetanski svečeniki namreč pripisujejo nedavno potrebno katastrofo v Nepal Evropecem in ti so tudi povzročili smrt Dalaj lame, umrle skrivnostne smrti. Nepal ob južnih okenjih ogromnega Himalajskega pogorja. Tibet je nedavno izgubil svojega velikega svečenika in vladarja Dalaj lamo, ki je imel skrivnostne smrti. Nepal pa je nedavno obiskal strašen potres. Praznovremenu ljudstvu je okolnost, da je obstalo okoli 3000 templjev nepoškodovanih, še bolj utrdila vero, da so bili bogovi razžaljeni in da so zato poslali potres. Tibetanski svečeniki namreč pripisujejo nedavno potrebno katastrofo v Nepal Evropecem in ti so tudi povzročili smrt